

**J.N. de Bobrowicz
(1805-1881)**

**Selected Works
Volume I: Variations**

Introduction by Krzysztof Komarnicki

Edited and engraved by Robert Coldwell

Contents

Introduction (English)	4
Introduction (Polish)	13
List of Works	23
Op. 6, Grandes Variations sur un Duo de l'Opera: Don Juan	24
Op. 7, Air d'Ukraine varié	30
Op. 10, Variations brillantes sur un Thème original	36
Op. 12, l'Impromptu Variations	42
Op. 13, Introduction Variations et Polonoise sur un Thème original des Tiroliens	48
Op. 16, Variations sur la Cavatine favorite: (Sorte secondami) de l'Opéra Zelmira, de Rossini	56
Op. 18, Variations sur une Valse favorite	64
Op. 20, Introduction et Variations sur l'Air polonais: Ja ciebie nie zapomnę	74
Op. 28, Variations de bravoure sur un Thème de Carafa "Oh! cara memoria"	82
Op. 30, Variations et Polonoise sur un Duo de l'Opera i Montecchi e Capuleti	90

BIOGRAPHY¹

Jan Nepomucen Bobrowicz was born May 12, 1805 in Kraków to a family of newcomers from Kowno. He was baptized Feliks Jan Nepomucen (he never used his first name) on May 17th the same year. His family belonged to nobility, hence the prefix “de” Bobrowicz put in front of his family name.

The parents of Jan Nepomucen – Jan and Marianna – had interests in music. Jan Bobrowicz was a member of the Society of Friends of Music in Kraków² from 1817; he became a Secretary and a Committee member. He was responsible for organizing musical events, selling tickets, cash flow, etc.

In 1818 Józefa Bobrowicz became an honorary member of the Society, while her brother Jan Nepomucen was accepted as an active member. He began to appear in the Society’s concerts from 1821. Up to 1830 Bobrowicz appeared no less than 30 times in public. He also began to compose. His earliest work to appear in print would be an 1826 unidentified composition published by F. Piller in L’vov,³ followed the next year by *Polonaise, 3 Waltzes and 2 Mazurkas* for guitar, lithographed by A. Brzezina in Warsaw.⁴ Both works are now considered lost.

1 Most biographical data provided here is based on a thorough documentary study by Hanna Batorowska *Jan Nepomucen Bobrowicz. Polski wydawca i księgarz w Saksonii w czasach Wielkiej Emigracji (Jan Nepomucen Bobrowicz. Polish publisher and bookseller in Saxony in the times of Great Emigration)* Kraków 1992. The documents researched by Batorowska consider the times after 1830, as her study focused on the literary activity of Bobrowicz. Therefore the composer’s youth is still to be researched.

2 “The society for organization of musical life,” based upon the German-speaking world’s popular Gesellschaft der Musikfreunde; the Society’s name is actually a literal translation of that.

3 Mentioned by Adalbert Sowiński, *Les Musiciens Polonais et Slaves*, Paris 1857, entry: *Bobrowicz*; Translated and quoted in full by Matanya Ophee in his *Introduction to Variations* op. 6 (Editions Orphée 1984). Worth noting that Polish version of the dictionary published 1874 does not contain this information and differs in many details from the earlier version. I am putting here the translation of 1874 entry for reference purposes:

BOBROWICZ (J. N.) founder of Polish bookshop in Leipzig. He has extraordinary talent on the guitar. Born in Kraków 1805 he took lessons of that instrument from the famous Giuliani and made noticeable progress. Accepted as a member of musical Society, Mr. Bobrowicz frequently appeared in concerts in Kraków. He took part in Paganini’s quintet playing guitar, Karol Lipiński played on the occasion as well. After the 1831 war Mr. Bobrowicz went abroad. In 1832 he was heard at Gewandhaus concert, where only first-class artists were accepted to play. He later [sic!] published several works for his instrument and wrote a Method eventually published in Warsaw. He published forty-odd works in total, engraved in Leipzig, Dresden, Vienna, Warsaw, L’vov and London.

In 1833 Mr. Bobrowicz founded Polish bookshop, publishing Polish classics in a pocket edition in 40 volumes. He also published Niesiecki’s Book of Heraldry in 10 volumes. Works of [Julian] U[rsyn] Niemcewicz in 17 volumes. Works of A[dam] Mickiewicz and The Holy Bible in Polish with 400 engravings. Mr. Bobrowicz therefore made great service to Polish literature. (My translation).

4 Announced in *Kurier Warszawski* 1827 Nr. 189, p. 818. Cited after: Wojciech Tomaszewski *Bibliografia warszawskich druków muzycznych 1801–1850 (Bibliography of Warsaw Musical Prints 1801–1850)*, Warszawa 1992, entry 886.

We do not know how Bobrowicz started his musical studies and who was his guitar teacher. Due to the composer’s own statement⁵ he began playing guitar at the age of 3. According to Batorowska he studied with Mauro Giuliani in Vienna from 1816 to 1818. As Giuliani left the city in 1819 those dates seem to be very probable.

It is amazing, however, that Jan Nepomucen Bobrowicz undertook so thorough a study of an instrument never highly esteemed and always neglected as being suitable only for mere song accompaniments. He must have been encouraged to do so by his family, but at that time a natural choice of parents of equally talented children was fortepiano, as was the case of Bobrowicz’s younger compatriot, Fryderyk Chopin, or in the case of Clara Wieck or Franz Liszt to mention but a few names. The choice of the guitar, quite unnatural in fact, remains a mystery. But thanks to that the guitar repertoire was blessed with works of unrivalled quality and skill.

The problem of Bobrowicz’s teacher in composition also remains a matter for further study. Most probably he was guided by Giuliani himself, but Bobrowicz had a thorough knowledge of harmony and form, shown through his compositions, and this skill had to be developed under the focused guidance of a qualified master. We do not know who taught Bobrowicz in Kraków, and we can only speculate whether he took the occasion to learn composition with Carl Czerny in Vienna. If young Bobrowicz learned the guitar from the world’s most famous maestro of the time, it is possible that he learned composition from Vienna’s most sought after teacher.⁶

In 1829 Bobrowicz took a post in the secretariat of the Kraków Senate. No documents signed with the composer’s name survived, however. Being raised in a patriotic family, Jan Nepomucen Bobrowicz left Kraków in 1830 to take part in the November Uprising. He served as second-lieutenant in the regiment of horse artillery. Most probably he was aide-de-camp of General Józef Bem, and was decorated with a *Virtuti Militari* cross for courage on the battlefield. For valor and bravery he was decorated with an Officer’s Golden Cross. After the fall of the Uprising, Bobrowicz crossed the border of Prussia on October 5, 1831 with the Polish army led by General Maciej Rybiński. On December 15th of the same year a large group of insurgents began a journey to France. Bobrowicz crossed the border and found himself in Dresden. In January 1832 he was in Leipzig,

5 Quoted by M. Ophee, op. cit.

6 Considering Bobrowicz’s connection with *style brillant* the natural hypothesis would be Johann Nepomuk Hummel, also a friend of Giuliani, but by the strange coincidence Hummel left Vienna in 1816.

UWAGI BIOGRAFICZNE¹

Rodzice Jana Nepomucena Bobrowicza pochodzili z Kowna. Przyszły kompozytor urodził się w Krakowie 12 maja 1805 roku a 17 maja ochrzczony został imionami Feliks Jan Nepomucen. Pierwszego imienia nigdy nie używał, jak to było wówczas w zwyczaju. Rodzina Bobrowiczów miała szlacheckie korzenie, stąd później kompozytor poprzedzał swoje nazwisko na kartach tytułowych prefiksem „de”.

Rodzice Jana Nepomucena, Jan i Maria, interesowali się muzyką. Jan Bobrowicz był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Muzyki w Krakowie od 1817 roku, sprawował funkcję Sekretarza i członka komitetu, zajmując się organizacją koncertów, sprzedażą biletów, stanem kasy itp.

W 1818 roku Józefa Bobrowicz została członkiem honorowym Towarzystwa, natomiast jej brat, Jan Nepomucen, stał się członkiem czynnym. Począwszy od 1821 roku zaczął udzielać się na koncertach organizowanych przez Towarzystwo; do 1830 roku wystąpił publicznie co najmniej 30 razy, zaczął też komponować. Jego najwcześniejszym utworem wydany drukiem była prawdopodobnie pewna kompozycja, którą opublikował w 1826 roku F. Piller we Lwowie,² rok później w Warszawie ukazały się zaś *Polonez, 3 walce i 2 mazurki* na gitarę litografowane przez A. Brzezinę.³ Oba dzieła uważane są obecnie za zaginione.

Muzyczne początki Jana Nepomucena Bobrowicza są dla nas zagadką. Nie wiemy nawet, kto był jego nauczycielem gitary. Według samego kompozytora, naukę gry rozpoczął on w wieku lat trzech.⁴ Z kolei Hanna Batorowska podaje, że Bobrowicz uczył się u Mauro Giulianiego w Wiedniu w latach 1816-1818. Daty te są prawdopodobne, gdyż skądinąd wiadomo, że Giuliani opuścił Wiedeń w 1819 roku.

Zdumiewającą jest rzeczą, że Jan Nepomucen Bobrowicz poświęcił się tak dogłębnym studiom na instrumencie, który nigdy nie cieszył się wielkim poważaniem i który zwykle traktowano lekko jako nadający się jedynie do prostych akompaniamentów pieśni. Oczywiście nie mogło się tu obyć bez wpływu rodziny kompozytora, lecz

1 Znakomita większość danych użytych w tej części pracy pochodzi ze świetnie udokumentowanego studium Hanny Batorowskiej, *Jan Nepomucen Bobrowicz. Polski księgarz i wydawca w Saksonii w czasach Wielkiej Emigracji*, Kraków 1992. Dokumenty badane przez Batorowską dotyczą głównie okresu po 1830 roku, ponieważ autorka koncentruje się przede wszystkim na działalności wydawniczej i księgarskiej Bobrowicza. Okres dzieciństwa i młodości kompozytora czeka jeszcze na zbadanie.

2 Informację tę podaje Adalbert Sowiński w: *Les Musiciens Polonais et Slaves*, Paryż 1857, hasło: *Bobrowicz*. Ciekawe, że polski tekst *Stownika*, wydany w 1874 roku, nie zawiera tej wiadomości a hasło różni się w licznych szczegółach od wersji wcześniejszej.

3 Zapowiedź wydawnicza w *Kurierze Warszawskim* 1827 Nr. 189, s. 818. Informację tę podajemy za: Wojciech Tomaszewski, *Bibliografia warszawskich druków muzycznych 1801-1850*, Warszawa 1992, poz. 886.

4 Stosowne obliczenia na podstawie stwierdzeń kompozytora zawartych w jego wydaniu *Szkoły Carullego* przeprowadził Matanya Ophee w przedmowie do *Wariacji na temat Mozarta* op. 6 (Editions Orphée, 1984).

przecież w owym czasie naturalnym wyborem rodziców równie utalentowanych dzieci był fortepian, jak stało się to w przypadku Fryderyka Chopina, Clary Wieck czy Franciszka Liszta, by wymienić kilka zaledwie nazwisk. Co spowodowało wybór gitary w przypadku Bobrowicza pozostaje zagadkowe, jednak dzięki temu repertuar gitarowy wzbogacony został o dzieła niezrównanej piękności i klasy.

Dalszych studiów wymaga również nierozwiązana tajemnica nauczyciela kompozycji młodego Jana Nepomucena. Zapewne sam Giuliani udzielał swemu uczniowi rad i w tej materii, Bobrowicz jednak wykazuje w swych własnych kompozycjach tak dogłębną znajomość zagadnień harmonii i formy, że wątpić nie można, iż zdobył on tę wiedzę pod kierunkiem znakomitego pedagoga. Nie znamy krakowskiego nauczyciela Bobrowicza, a gdy mowa o Wiedniu, domyślać się tylko możemy, że pobyt w tym mieście był dobrą okazją, by pobrać lekcje kompozycji u Carla Czernego. Skoro bowiem Bobrowicz studiował grę na gitarze u najslawniejszego w ówczesnym świecie wirtuoza tego instrumentu, możliwe jest też, że i kompozycji uczył się u najbardziej wziętego nauczyciela w Wiedniu.⁵

W 1829 roku Jan Nepomucen Bobrowicz podjął pracę w sekretariacie Senatu Krakowa, jednak nie zachowały się żadne dokumenty sygnowane nazwiskiem kompozytora. Patriotyczne wychowanie nakazało mu porzucić dotychczasowe życie w 1830 roku dla wzięcia udziału w Powstaniu Listopadowym. Bobrowicz służył jako podporucznik artylerii konnej. Najpewniej został adiutantem generała Józefa Bema i został odznaczony krzyżem *Virtuti Militari* za odwagę na polu bitwy. Za szczególną odwagę i umiejętności otrzymał też Złoty Krzyż Oficerski. Po upadku Powstania Bobrowicz przekroczył 5 października 1832 roku granicę Prus wraz z armią pod dowództwem generała Macieja Rybińskiego; w Prusach nastąpiło złożenie broni. Dnia 15 grudnia pierwsza grupa uchodźców wyruszyła z Elbląga w długą drogę do Francji. Bobrowicz wraz z tą grupą dotarł do Saksonii i znalazł się w Dreźnie, a w styczniu 1832 roku – w Lipsku, gdzie zatrzymała go choroba. Przedłużająca się niedyspozycja sprawiła, że Bobrowicz nie mógł już dogonić swojej grupy i zdecydował się na pozostanie w Lipsku na stałe. To jednak okazało się nie takie proste.

Przekraczając granicę Saksonii Bobrowicz posługiwał się paszportem wydanym na nazwisko Tamulewicz. Uważa się dziś, że przyczyną tego kroku była chęć ukrycia związków z generałem Bemem. W tym sensie wybieg odniósł sukces, jednak fakt posługiwania się fałszywym nazwiskiem i paszportem nie uszedł uwagi Saksońskiej tajnej policji. Bobrowicz przebywając w Saksonii starał się ukryć wiele faktów dotyczących swej działalności wojskowej, nieświadom, że tajne służby (*Sicherheitsbehörde*) są o

5 Jeśli weźmiemy pod uwagę silny wpływ stylu *brillant* widoczny w dziełach Bobrowicza, naturalną hipotezą są lekcje u Johanna Nepomuka Hummela, notabene przyjaciela Giulianiego. Jednak dziwny zrzędzeniem losu Hummel opuścił Wiedeń akurat w 1816 roku.

INTRODUCTION ET VARIATIONS

sur l'Air polonais: *Ja ciebie nie zapomnę*

J.N. DE BOBROWICZ, OP. 20

Andante sostenuto $\text{♩} = 54$

INTRODUCTION

5

9

13

17

20

22

VARIATIONS DE BRAVOURE
sur un Thème de Carafa "Oh! cara memoria"

J.N. DE BOBROWICZ, OP. 28

THEME *Andante*

VAR. 1 *Plus vite*

a Tempo

VAR. 2 *a Tempo*